

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 91.

Vydána dne 20. října 1923.

Obsah: (194.—196.) 194. Nařízení o pohřbívání ohněm. — 195. Nařízení, kterým se organizuje služba u civilních státních ústavů pro chov koní a upravují některé služební poměry zaměstnanců těchto ústavů. — 196. Nařízení, kterým se zřizují obory úřednické služby na státních školách zemědělských a závodech k nim přičleněných, stanoví se předepsané předběžné vzdělání pro jednotlivé obory této služby, kterým se zařazují úředníci těchto oborů do skupin časového postupu a stanoví se úřední tituly pro ně, jakož i upravuje se služební poměr zřízenců (podúředníků a zřízenců) a kancelářských pomocných sil na státních zemědělských školách.

194.

Vládní nařízení ze dne 9. října 1923 o pohřbívání ohněm.

Vláda republiky československé nařizuje podle zákona ze dne 7. prosince 1921, čís. 464 Sb. z. a n.:

ODDÍL I.

Zřizování ústavů pro spalování mrtvol (krematorií).

§ 1.

(1) Žádati za povolení ke zřízení a provozování ústavu pro spalování mrtvol (krematoria) může toliko obec.

(2) Dvě nebo několik obcí může se podle předpisů obecních zřízení spojit ke společnému zřízení, provozování a správě krematoria. V tomto případě podati jest žádost společnou.

§ 2.

Žádost buď podána u úřadu, který uděluje povolení ke zřízení a provozování krematoria (úřadu povolujícího, §§ 3 a 17 zák. a § 25 nařízení).

§ 3.

(1) K žádosti dlužno připojit:

a) zápis o platném usnesení obecního zastupitelstva (obecních zastupitelstev) o zřízení krematoria;

b) situační a polohopisné plány krematoria a jeho okolí;

c) plány stavební, konstruktivní a dispoziční;

d) popis postupu provozovacího.

(2) Stavební plány buďtež zhotoveny v měřítku předepsaném v řádu (statutu) stavebním, ostatní plány v měřítku vhodném a účelném. Na všech plánech budiž vyznačen poměr zmenšení a měřítko, jehož bylo použito.

(3) V popisu postupu provozovacího (lit. d) je nutno vyznačiti rozsah a způsob provozování v jeho podstatných částech.

§ 4.

(1) Vyhovuje-li žádost podmínkám předepsaným v §§ 2 a 3, vyhlásí ji úřad povolující a provede potřebné šetření na místě samém.

(2) Žádost, která předepsaným podmínkám nevyhovuje, musí býti, má-li se k ní hleděti, předem řádně doplněna.

§ 5.

Vyhlášení děje se ediktem obsahujícím:

a) oznámení, že a kde má se zřídit krematorium;

b) ustanovení, do kdy a kde možno podati námítky proti zamýšlenému zřízení krematoria;

c) místo, den a hodinu komisionelního řízení.

§ 6.

(1) Námitky (§ 5, lit. b) může podati u úřadu vyhlášujícího písemně nebo ústně každý, kdo zamýšleným zřízením krematoria je dotčen ve svých právech a zájmech anebo v právech a zájmech, jež má hájiti.

(2) Námitky jest podati u úřadu vyhlášujícího v době ode dne vyhlášení až do dne komisionelního řízení nebo nejpozději při komisionelním řízení samém.

(3) Den komisionelního řízení (§ 5, lit. c) jest ustanoviti ve lhůtě dvou až čtyř neděl ode dne vyhlášení.

§ 7.

(1) Edikt budiž vyhlášen v listě určeném pro úřední vyhlášky úřadu vyhlášujícího a současně vyvěšen na úřední desce tohoto úřadu, jakož i politického úřadu prvé stolice (§ 16, odst. 1., a § 17 zák.), v jehož obvodu má se krematorium zřídit, i na úředních deskách obce žádající i všech obcí sousedních, z nichž by mohly býti podány námitky.

(2) Edikt nesmí s úřední desky býti snat před prvním dnem komisionelního řízení.

(3) O ediktu (§ 5) zpraví úřad vyhlášující současně zvlášť představenstvo obce, v níž se krematorium má zřídit, jakož i známé sousedy.

§ 8.

(1) Vedoucím komise je zástupce úřadu provádějícího šetření, členy komise pak jsou 3 znalci (z oboru zdravotního, stavebního a spalovací techniky) ustanovení k tomu úřadem povolujícím, dále zástupce politického úřadu prvé stolice, v jehož obvodu má se krematorium zřídit, a zástupce státního úřadu památkového.

(2) Strany, t. j. obec žádající a zájemníci (§ 6, odst. 1.) mají právo přibrati si ke komisi znalce.

(3) Komise vyšetří odůvodněnost podaných námitek, při čemž pečuj vedoucí komise, aby tyto námitky byly pokud možno vzájemnou dohodou odstraněny.

(4) Vedle toho přihlíží komise z moci úřední k tomu, aby při zřízení a provozování krematoria bylo vyhověno všem požadavkům vypočteným ve 4. odst. šu 4 zákona.

§ 9.

(1) O komisionelním šetření zřídí se zápis.

(2) Zápis obsahuje jména účastníků komise, popis krematoria, jeho polohy a zamýšleného provozování, podané námitky a údaj, zda a v jaké míře o nich bylo docíleno vzájemné dohody, a konečně posudky členů komise.

(3) Zápis podepíší všichni účastníci, členové komise připojí k podpisu též označení svého úředního postavení.

§ 10.

(1) Po provedeném komisionelním šetření rozhodne o žádosti úřad povolující, vyslechna příslušnou zdravotní radu.

(2) Na Slovensku a v Podkarpatské Rusi vykonává úkony zdravotní rady až do zřízení těchto poradních sborů prozatím hlavní župní lékař.

(3) Udělí-li úřad povolení, určí zároveň podmínky, za nichž smí se krematorium zřídit i provozovati.

(4) Byly-li činěny proti zřízení krematoria námitky z důvodu práva soukromého, a nepodařilo-li se jich odstraniti vzájemnou dohodou, buďtež námitky tyto výslovně uvedeny v rozhodnutí, jímž se zřízení krematoria povoluje, a budiž provedení jich odkázáno na pořad práva. Úřad nemůže proto zapověditi stavby krematoria.

§ 11.

(1) Rozhodnutí i s důvody budiž doručeno stranám, t. j. obci žádající a těm, kdož podali včas námitky. Do tohoto rozhodnutí přísluší stranám právo stížnosti k ministerstvu veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

(2) Stížnost nutno podati do čtyř neděl, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi do 15 dnů ode dne po doručení u úřadu, který ve věci rozhodl (§ 16 zákona).

§ 12.

(1) Dokud povolení není uděleno, nesmí býti započato se stavbou krematoria.

(2) Jestliže obec do roka ode dne po doručení rozhodnutí, jímž bylo uděleno povolení ke zřízení krematoria, nepočne s jeho stavbou, povolení zanikne.

(3) Tato lhůta jednoroční počíná dnem po doručení rozhodnutí, jímž zřízení krematoria bylo povoleno úřadem povolujícím, byl-li však povolen odklad výkonu rozhodnutí (§ 16, poslední odstavec, zákona), dnem po doručení pravoplatného rozhodnutí.

(4) Z důvodů zřetele hodných může tato lhůta k žádosti obce býti přiměřeně prodloužena úřadem povolení udělivším.

(5) Zahájení provozu krematoria budiž oznámeno úřadu povolujícím. Tento úřad přesvědčí se, přibírá členy komise (§ 8, odstavec 1.) o tom, zda krematorium vyhovuje všem podmínkám, za nichž bylo povolení k jeho zřízení uděleno, a dá svolení k zahájení provozu, shledá-li, že není závad. Není-li tomu tak, nařídí předem odstranění závad.

§ 13.

(1) Podstatné změny ve stavbě anebo v provozu krematoria (rozšíření krematoria, jiný způsob spalování a pod.) vyžadují schválení úřadu povolujícího (§ 2).

(2) Od nového komisionálního řízení může se upustiti, nejsou-li zamýšlenou změnou způsobeny nové nebo větší závady, než za kterých bylo krematorium povoleno.

(3) Odůvodniti účinek zamýšlených změn ve stavbě nebo provozu krematoria přísluší obci, jež je držitelkou krematoria.

§ 14.

(1) Náklady na vyhlášení (§§ 5 a 7) i náklady řízení komisionálního a schvalovacího, vzniklé úřadu povolujícímu, hradí obec, jež za zřízení žádala.

(2) Náklady znaleců přibraných stranami (§ 8, odst. 2.) uhradí strany.

(3) Náklady vzniklé svévolnými námitkami uhraditi musí ten, kdo tyto námitky učinil.

ODDÍL II.

Zařízení a provoz krematorií.

§ 15.

Krematoria buďtež zevně i uvnitř zařizována důstojně a účelně; spalovací zařízení budiž technicky provedeno tak, aby zpopelnění bylo rychlé a úplné bez značnějšího vývinu kouře, aby popel byl čistý a bílý a mohl býti po každém zpopelnění rychle a snadno sebrán.

§ 16.

Při každém krematoriu musí býti vhodně a účelně zařízené místnosti pro dočasné ukládání mrtvol, případné provádění pitev, pro konání pohřebních obřadů a prozatímní ukládání popelnic, dále místnosti pro personál a případně pro službu kancelářskou.

§ 17.

(1) Rakve ke zpopelnění určené, jsou-li z měkkého dřeva, musí býti co nejdůkladněji utěsněny tmelem nebo šelakem, jejich dno pak sesíleno příčkou prkennou uprostřed připevněnou a nesmějí býti zasmoleny.

(2) Tyto rakve, jakož i zinkové rakve nebo zinkové vložky rakví dřevěných nesmějí míti ani spojných ani ozdobných součástí z jiného kovu nežli zinku ani skleněných okének.

(3) Rozměry rakví řídí se rozměry spalovacího zařízení příslušného krematoria; zpravidla nechtě nepřesahují 2.25 m délky, 0.75 m šířky a 0.75 m výšky, do níž čítají se i podstavce.

§ 18.

Mrtvoly určené k spálení buďtež oděny zcela tenkým šatem spalitelným bez značnějšího vývinu kouře a zápachu a uloženy na vrstvu dřevité vlny nebo drobných hoblovaček; polštáře, vata, rašelina, jakož i předměty kovové kromě předmětů zhotovených ze zinku nesmějí se do rakve vkládati.

§ 19.

(1) O správné úpravě rakve, vhodnosti oděvu mrtvoly a přípustnosti předmětů vložených do rakve přesvědčí se úřední lékař příslušného úřadu (§ 6 zák.) při zarakvení. Jde-li o mrtvoly dopravené z ciziny, stane se tak po jejich dopravě do krematoria. Při tom může úřední lékař, co se týče přípustnosti oděvu mrtvoly a předmětů do rakve vložených, spokojiti se písemným prohlášením cizozemského lékaře nebo cizozemského ohledače mrtvol.

(2) Shledaný nález zapíše úřední lékař na listě úmrtním neb ohledacím, u mrtvol dopravených z ciziny na průvodním listě.

§ 20.

Nevyhovuje-li úprava rakve a mrtvoly předpisům §§ 17 až 19, a nesjedná-li se anebo není-li možná náprava ve lhůtě k pohřbení určené, mrtvola nesmí býti spálena.

§ 21.

(1) Spalování mrtvol jest zaříditi tak, aby byla naprosto vyloučena jakákoli záměna mrtvoly nebo popelu.

(2) Za tím účelem se nařizuje:

a) aby příbuzní nebo jiní obstaravatelé pohřbu opatřili rakev s mrtvolou ke spálení určenou vlastní pečeti;

b) aby správa krematoria opatřila rakev hned po dodání do krematoria závěrou s plombou ústavní a připevnila na rakev tabulku z ohnivzdorné látky s číslem, které se shoduje s číslem seznamu mrtvol ke spálení převzatých.

(3) Příbuzným nebo jiným obstaravatelům pohřbu je dovoleno, aby se před obřady pohřebními aneb i před samým spálením přesvědčili o totožnosti mrtvoly prohlídkou neporušené vlastní pečeti, závěry a plomby ústavní i ústavní tabulky s číslem seznamu.

(4) Vzejde-li při této prohlídce pochybnost o totožnosti mrtvoly, nesmí mrtvola býti spálena, dokud pochybnost se neodstraní. Za tím účelem může dohlédací úřad (§ 24) dovoliti otevření rakve za intervence úředního lékaře.

§ 22.

(1) Popel i s tabulkou prokazující jeho totožnost budiž za přítomnosti příbuzných nebo jiných obstaravatelů pohřbu nebo jejich zástupců uložen do popelnice, kterou jest zatavití a opatřiti úřední závěrou (§ 14, odst. 1., zák.).

(2) Na popelnici jest neodstranitelně vyznačiti (vyřýti) číslo seznamu zpopelněných, dále jméno, povolání, věk, den úmrtí a den zpopelnění, jakož i poslední byt nebožtíkův.

(3) Na požádání vydá správa krematoria potvrzení o výkonu zpopelnění.

§ 23.

(1) V krematoriu jest na vhodném místě vyvěsiti schválený řád ústavní, schválenou sazbou poplatků za jednotlivé úkony (§ 15 zák.) a denní pořad spalování.

(2) Řád ústavní obsahujž všechna ustanovení, jichž je třeba šetřiti ve smyslu druhého oddílu tohoto nařízení, dále předpisy o uschování popelnice, konání obřadů a o jiných úkonech, vztahujících se na provoz krematoria, zejména též instrukci pro zaměstnance krematoria.

§ 24.

(1) Provoz krematoria řídí správa obcí ustanovená za odborné účasti obecního lékaře (zákon ze dne 13. července 1922, č. 236 Sb. z. a n.) a za vrchního dohledu politického úřadu I. stolice (§§ 16 a 17 zák.), v jehož obvodu krematorium je zřízeno (úřadu dohlédacího).

(2) Tento úřad může kdykoliv se přesvědčiti o tom, zda krematorium nepřestalo vyhovovati požadavkům zákonným, a naříditi odstranění shledaných závad.

(3) Nevyhoví-li obec do určité lhůty takovému příkazu, učiní dohlédací úřad návrh úřadu povolujícímu na odnětí povolení (§ 4, odst. 5., zák.).

ODDÍL III.

Ustanovení všeobecná.

§ 25.

(1) Příslušnost úřadů, které podle zákona a tohoto nařízení konají komisionelní šetření, rozhodují o zřizování a dozírají na provoz krematorií, řídí se polohou pozemků, na nichž ústav pro spalování mrtvol má se zřídití nebo je zřízen.

(2) Jsou-li pozemky sice v obvodu jediného úřadu II. stolice, avšak v různých okresech tohoto obvodu, určí příslušný úřad II. stolice, který z úřadů prvé stolice, zřídí-li se krematorium, na jeho provoz dozírá.

(3) Jsou-li však pozemky v obvodu dvou nebo více politických úřadů II. stolice, je úřadem, u něhož se žádost za zřízení krematoria podává a který o žádosti takové rozhoduje, úřad II. stolice, v jehož obvodu leží obec žádající. Tento úřad provádí však řízení za součinnosti ostatních úřadů II. stolice, v jejichž obvodu leží pozemky pro zřízení krematoria určené, a rozhoduje o žádosti po jejich slyšení.

(4) Úřadem dohlédacím je v tomto případě úřad I. stolice, jež úřad II. stolice, příslušný podle předchozího odstavce, určí v dohodě s úřady II. stolice tamtéž uvedenými. Nejde-li k dohodě, rozhodne ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

§ 26.

(1) Ohledně povolení ku stavbě, stanovení stavební čáry a rovinné úrovně, jakož i provádění police stavební platí ustanovení příslušných stavebních řádů a statutů.

(2) Řízení stavební ve smyslu dotčených předpisů třeba konati pokud možno současně s řízením podle tohoto nařízení.

§ 27.

Ohledání mrtvoly ve smyslu § 7, lit. d), zákona budiž provedeno na mrtvole úplně svlečené, byla-li již v rakvi, z rakve vyňaté a za dobrého osvětlení a co nejpodrobněji.

§ 28.

Šetření podle předposledního odstavce §u 7 zákona, pokud jde o osoby vojenské, zemřelé v činné službě, konají se prostřednictvím příslušného místního vojenského úřadu (velitelství).

§ 29.

(1) O mrtvolách exhumovaných, jež mají býti spáleny, platí ustanovení § 8 zákona o úřední pitvě (zdravotně-policejní, soudní) a svolení soudním bez ohledu na dobu uplynulou od pohřbení do země.

(2) Není-li podle předpisu odstavce předchozího možná úřední pitva proto, že rozklad mrtvoly pokročil tak daleko, že zbývají pouze kosti, nahradí úřední pitvu ohledání zbylých kostí provedené lékaři, kteří jinak konají úřední pitvu.

§ 30.

Předpisy upravující zařízení a provoz krematorií platí též o krematoriích již zřízených.

§ 31.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

(2) Provedením jeho pověřuje se ministr veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy v dohodě se zúčastněnými ministry.

Bechyně v. r.

Šrámek v. r.	Dr. Kállay v. r.
Dr. Markovič v. r.	Dr. Franke v. r.
Malypetr v. r.	Bečka v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Udržal v. r.
Dr. Beneš v. r.	Stříbrný v. r.
Habrman v. r.	Dr. Hodža v. r.
Srba v. r.	Novák v. r.

Tučný v. r.

195.

Vládní nařízení
ze dne 11. října 1923,

kterým se organizuje služba u civilních státních ústavů pro chov koní a upravují některé služební poměry zaměstnanců těchto ústavů.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 90 ústavní listiny a podle §§ 40 a 52 zákona ze dne 25. ledna 1914, č. 15 ř. z., o slu-

žebním poměru státních úředníků a státních zřízenců (služební pragmatiky):

§ 1.

U civilních státních ústavů pro chov koní zřizují se ve službě úřednické tyto obory:

1. služba technická,
2. služba hospodářsko-účetní.

§ 2.

Pro obor služby technické (§ 1, bod 1.) se žádá úplné středoškolské a vysokoškolské vzdělání, buď zemědělské nebo zvěrolékařské.

Pro obor služby hospodářsko-účetní (§ 1, bod 2.) se žádá absolvování některé střední školy se zkouškou dospělosti a zkouškou ze státního účetnictví.

§ 3.

Úředníci civilních státních ústavů pro chov koní zařazují se do skupin časového postupu takto:

do skupiny A:

úředníci služby technické,

do skupiny C:

úředníci hospodářsko-účetní služby.

Tím se doplňuje odst. IX. nařízení všech ministerstev z 1. února 1914, č. 34 ř. z.

§ 4.

Úředníci technické služby musí před definitivním ustanovením vykonati s úspěchem zvláštní zkoušku odbornou; bližší předpisy o této zkoušce vydá ministr zemědělství.

§ 5.

Pro úředníky civilních státních ústavů pro chov koní stanoví se tyto úřední tituly:

I. Pro úředníky technické služby:

Praktikant

adjunkt	v	X. hodnostní třídě
správce	„	IX. „ „
vrchní správce	„	VIII. „ „
ředitel	„	VII. „ „
vrchní ředitel	„	VI. „ „
inspektor	„	V. „ „